

MĄDO (2) *sb n*

mądo (2), [**mudo**].

[*sg G muda. ◇ A mudo. ◇ pl A mudy.*] ◇ *du A mądzie* (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.; poza tym XVII w.: mąda.

Męski gruczoł płciowy, jądro (2) : Iełli mię chce mieć szczęście w tym nierządzie/ Niech mi da wedle proporciiéy mądzie. *KochFr* 58, 25; [Takież gdy [koń] inákłzy chod ma niżli inłze konie/ ábo mołzny ma bárzo wielkie/ ábo też mudy ząwłze pow[i]łte/ ná takim łtátecznemu człóweku ieździć iełt ku lekkości *Cresc* 1571 526 (*Linde*)].

[*Szereg*: »mudo albo jaje«: ktoby chciał áby mu krowá łámćá vrodziła/ tedy bykowi ktore^{go} małz przypuścić ząwiezác [!] małz lewe mudo álbo iáie/ á na łamycę tedy práwe ząwiąź/ bowiem z práwe^{go} mudá plemię łámćowe pochodzi/ á z lewe^{go} ná łámicę. *Cresc* 1571 549 (*Linde*).]

Synonim: jaje.

Cf MĄDRO, MĄDZIE

ZZa